

[Holstein.]

ling er ulovlig og ifalder foruden Erstatning Straf.

I saa Fald er det ganske klart, saa er der et Retssubjekt, og saa er der en retsstridig Handling. Om der foreligger et Retsbrud, om Forbrydelsen er kommet til Udførelse, kan være tvivlsomt; man straffer Forsøget, og saa maa man maaske antage, a fortiori, at man ogsaa straffer den fuldbyrdede Forbrydelse. Men hvis der overhovedet skal være Ræson i det, maa der i saa Fald staa, at den, der gør Forsøg paa ved en hvilken som helst Art af økonomisk eller personlig Forfølgelse retsstridigt at begrænse den enkeltes frie Adgang til Erhverv eller Arbejde, handler ulovligt.

Man kunde ogsaa helt stryge Udtrykket: retsstridigt og saa sige, hvis det er det, der har været Meningen, at den, som tilsigter, som har til Hensigt ved en hvilken som helst Art af økonomisk eller personlig Forfølgelse at begrænse den enkeltes frie Adgang til Erhverv eller Arbejde, straffes med Bøder eller simpelt Fængsel. Men en saadan Strafferetsbestemmelse — det tør jeg roligt gentage — er, saa vidt jeg ved, uhørt i civiliserede Landes Straffelovgivning; og hvis Paragraffen ikke bliver ændret eller af den højtærede Justitsminister erklæres at skulle forstaas paa denne Maade, saa bliver den ikke alene uden Sidestykke i civiliseret Strafferetslovgivning, men saa bliver der ikke Antydning af Mening i Paragraffen.

I denne Forbindelse rejser sig ogsaa det Spørgsmaal: Hvorledes forstaar den højtærede Justitsminister denne Paragraf? Jeg tror, det var det ærede Medlem Hr. Trier, der under Straffelovforslagets Behandling rejste Spørgsmaalet om, hvorledes denne Bestemmelse skulde forstaas sammenholdt med Straffelovforslagets § 259, hvori den tilsvarende Bestemmelse i Straffeloven af 1866 er udvidet, saaledes at den ikke blot omhandler ulovlig Tvang ved Vold eller ved Trusel om Vold, men ogsaa ulovlig Tvang ved Trusel om betydelig Skade paa Gods og om Frihedsberøvelse.

Hvorledes skal denne Straffelovsbestemmelse forstaas, sammenholdt med § 3 i Lovforslaget her eller omvendt. Jeg tror, det var det ærede Medlem Hr. Axel Dam, den ærede Ordfører for Retsstatspartiet, som, da vi sidst havde dette Lovforslag til Behandling, fremhævede, at det egentlig hørte hjemme i Straffeloven, og jeg kan heller ikke se rettere end, at en saadan Bestemmelse, hvis man da skal

have en Bestemmelse paa dette Omraade, falder ind som et naturligt Led under Straffelovens § 259. Og jeg vil gerne høre den højtærede Justitsministers Mening om denne Betragtning og om, hvorledes han forstaar disse to Paragraffers Afgrænsning i Forhold til hinanden.

Jeg vil dernæst gerne have Lov til at vende tilbage til Udgangspunktet, til den civile retlige Del af Lovforslaget med de Ændringer, der nu er foreslaaet, for at blive klar paa, hvad det egentlig er for Kollektivaftaler, Venstre og de Konservative har tænkt sig at ramme som ugyldige.

Indtil videre maa vi forudsætte, at kollektive Aftaler mellem Arbejdsgivere og Arbejdere ikke falder ind under Loven. Det har været alle Erhvervsorganisationers Ønske. Man læse blot de Uddrag, som det socialdemokratiske Mindretal fremsatte i sin oprindelige Betænkning af Erhvervsorganisationernes Bemærkninger og Responsa til det oprindelige Lovforslag, saa er der ingen Tvivl om, at Erhvervsorganisationerne har villet være sikret imod, at de Aftaler, de traf, kan falde ind under dette Lovforslag.

Hvis det er Meningen, at alle disse Organisationers kollektive Aftaler ikke falder ind under Lovforslaget, og Aftaler mellem Arbejdsgivere og Arbejdere heller ikke falder ind under § 1, hvad er det da for kollektive Aftaler, der falder ind derunder? Samtidig forudsættes Lovforslaget at gaa videre end § 38 i Aftaleloven. Hvad er det da for kollektive Aftaler, den højtærede Justitsminister vil ramme som ugyldige?

Hvis vi tager „utilbørlig“ i moralsk Betydning og ikke i Betydningen retsstridig, altsaa ikke i den retslige Betydning, vil jeg minde de ærede Venstrelandborepræsentanter om en Artikel i „Det sjællandske Stifts Landbotidende“ for 4. Januar i Aar, affattet af Konsulent L. Hansen Larsen i Roskilde. Han skriver deri med Hensyn til Andelsmejeriernes Kvalitetsbehandling af Mælken, at de forskellige Kendsgerninger, som han har opregnet,

„bør mane alle danske Andelsmejerier til Gennemførelse af Kvalitetsbetalingen for Mælken, Fradrag for den daarligere Mælk efter Reduktionsprøve. Det har en ejendommelig Virkning at overvære Mejeriernes Generalforsamling, hvor Forslag om Fedtafregning og Fradrag for tredje og fjerde Klasses Mælk bliver stemt ned.“

Altsaa, en kollektiv Aftale, en General-